

SEE MORE JESUS · WANTTOSEEMORE.COM

พระคัมภีร์กล่าวว่าอย่างไรเกี่ยวกับความดีและความชั่ว? — พื้นฐาน · พระคัมภีร์ KJV พร้อมหมายเลขสตรอง

THE FOUNDATION · THE ORIGINAL STUDY, SET IN THE ANCIENT ORDER

ความดีและความชั่ว — หลักการสอนพื้นฐานในพระคัมภีร์

คำนำ

มีสองสิ่งที่ยืนอยู่ตรงหน้ามนุษย์ทุกคนภายใต้ฟ้าสวรรค์ คือชีวิตและความดีอยู่ด้านหนึ่ง ความตายและความชั่วอยู่อีกด้านหนึ่ง องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประสงค์ให้ประชากรของพระองค์ เมื่อเติบโตเต็มที่แล้ว ฝึกฝนประสาทสัมผัสของตนให้รู้จักแยกแยะทั้งสองสิ่งนี้ จงพิจารณาผู้ที่กระทำความชั่วให้ถ่องแท้ เพราะพระคัมภีร์ได้แสดงพวกเขาไว้อย่างชัดเจน พวกเขารู้จักวิธีทำความชั่วแต่ไม่มีความรู้ในการทำความดี พวกเขาวางแผนทำร้ายผู้อื่นด้วยเจตนา พวกเขาคุ้นเคยกับสิ่งนั้นมากจนมันกลายเป็นส่วนหนึ่งของตัวเอง เหมือนผิวหนังของตนเอง ในที่สุดพวกเขาไม่อาจนอนหลับได้เลยจนกว่าจะได้ทำสิ่งผิดบางอย่าง จิตใจเช่นนั้นเริ่มต้นที่ไหน จงกลับไปทีส่วนนั้น ที่นั่นมีต้นไม้มิแห่งชีวิตยืนอยู่ และที่นั่นมีต้นไม้มิแห่งความรู้ดีและชั่วยืนอยู่ พร้อมกับพระบัญชาอันชัดเจนหนึ่งข้อ จงกล่าวว่าความตายจะไม่มาถึง และดาของพวกเขาก็จะเปิดออก หญิงนั้นได้เห็น ไตหยิบ ไตกิน และไตให้ และดาของทั้งสองก็เปิดออกจริงๆ แต่ความรู้นั้นให้พวกเขามากกว่าที่พวกเขาจะรับไว้ได้ พวกเขารู้จักความดี แต่ไม่มีกำลังที่จะทำมัน พวกเขารู้จักความชั่ว แต่ไม่มีกำลังที่จะยับยั้งต่อต้านมัน ความอับอายก็มาถึง และความกลัวก็มาถึง และพวกเขาซ่อนตัวจากพระพักตร์ที่พวกเขาถูกสร้างมาให้ยืนอยู่เฉพาะพระพักตร์นั้น ภายในไม่กี่ชั่วอายุคน ทุกแผนการที่ก่อขึ้นในใจมนุษย์ก็โน้มเอียงไปสู่ความชั่วอยู่เสมอ และสิ่งนี้ทำให้องค์พระผู้เป็นเจ้าโทมนัสในพระทัยของพระองค์ แต่เมื่อการพิพากษาผ่านไปแล้ว ชายคนหนึ่งได้สร้างแท่นบูชาขึ้น และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงได้กลิ่นเครื่องบูชานั้น และตรัสพระสัญญาไว้ในพระทัยของพระองค์ ในอาหฺรู้ได้อย่างไรว่าเครื่องบูชาจะแก้ไขความชั่วได้ จงเก็บคำถามนี้ไว้จนถึงที่สุด เพราะคำตอบนั้นอยู่ที่ต้นไม้อีกต้นหนึ่ง โดยเครื่องบูชาอีกอย่างหนึ่ง เพียงครั้งเดียวเป็นพอ พระสัญญานั้นยืนยงมั่นคง ผู้ใดที่จะฟังจะดำรงชีวิตอยู่อย่างปลอดภัย และจะได้พ้นจากความกลัวต่อความชั่ว จงค้นหาให้ถ

คำถามสามข้อที่การศึกษานี้ตอบ:

1. อะไรคือสองสิ่งที่อยู่ตรงหน้าทุกคนในทุกวันนี้ และความชั่วทำให้จิตใจเป็นอย่างไร
2. ความรู้เรื่องความดีและความชั่วทำอะไรในชายและหญิงนั้น และเหตุใดพวกเขาจึงหลบซ่อนจากพระพักตร์ของพระเจ้า
3. เมื่อแผนการทุกอย่างในใจมนุษย์ชั่วร้ายอยู่เสมอ สิ่งใดได้ตอบสนองความชั่วร้ายนั้น และใครเล่าจะได้พ้นจากความกลัวความชั่วร้าย

คำสำคัญภาษากรีก

“จำแนกแยกแยะ” — **G1253 diakrisis** — การแยกแยะ, การตัดสินระหว่าง
การศึกษาทั้งหมดในหนึ่งคำ: ประสาทสัมผัสที่ได้รับการฝึกฝนให้แยกแยะได้ทั้งความดีและความชั่ว (ฮีบรู 5:14)

“ประสาทสัมผัส” — **G145 aistheterion** — ความสามารถในการรับรู้, ความรู้สึก
การสังเกตแยกแยะเติบโตขึ้นได้โดยการนำมาใช้ — ประสาทสัมผัสจะต้องได้รับการฝึกฝน

“ดี” — **G2570 kalos** — ดี, ชื่อสัตย์, มีค่าควร
คนที่เติบโตเต็มที่แล้วสามารถแยกแยะความดีได้

“ชั่วร้าย” — **G2556 kakos** — ชั่ว, เลว, เป็นอันตราย
ความชั่วซึ่งผู้ใหญ่ที่เติบโตเต็มที่แล้วสามารถแยกแยะและปฏิเสธได้

“ต้นไม้” — **G3586 xylon** — ไม้, ต้นไม้, ไม้เท้า
ผ่านต้นไม้ที่ความรู้ที่เกินกว่ามนุษย์จะรับได้ก็เกิดขึ้น บนต้นไม้ที่บาปของเขาก็ถูกรับไว้ (1 เปโตร 2:24)

คำสำคัญภาษาฮีบรู

“ชั่วร้าย” — **H7451 ra** — ชั่วร้าย, เลว, ความทุกข์ยาก, ความทุกข์เข็ญ, ความเศร้าหมอง
คำแห่งการศึกษาทั้งหมด ที่ถูกวางไว้ครั้งแล้วครั้งเล่าเพื่อต่อต้านความดี

“ดี” — **H2896 towb** — ดี, เป็นที่พึงใจ, ดีงาม
ตั้งไว้ต่อหน้าเราพร้อมกับชีวิต (เฉลยธรรมบัญญัติ 30:15) — สิ่งที่พระเจ้าเรียกว่าดีนั้นจริง

“ทราบ” — **H3045 yada** — รู้, สังเกต, แยกแยะ
การรู้ดีรู้ชั่ว — คำพูดของงู และภาระของมนุษย์

“ความรู้” — **H1847 daath** — ความรู้, การหยั่งรู้
ชื่อของต้นไม้ — ต้นไม้แห่งความรู้ดีและชั่ว

“กลัว” — **H3372 yare** — เกรงกลัว, กลัว; ยำเกรง
ผลแรกของการไม่เชื่อฟัง: ขำพเจ้ากลัว และข้าพเจ้าจึงซ่อนตัวเสีย

“การประทับอยู่” — **H6440 panim** — ใบหน้า, สีหน้า
การซ่อนตัวจากพระพักตร์ของพระองค์คือการซ่อนตัวจากพระพักตร์

“ความไว้วางใจ” — **H982 batach** — ไว้วางใจ, เชื่อมั่น, รู้สึกปลอดภัย
คำตอบที่ตั้งไว้ต่อสู้กับความกลัว: เมื่อใดที่ข้าพเจ้ากลัว ข้าพเจ้าจะวางใจ (สดุดี 56:3)

“ความทุกข์ยาก” — **H6869 tsarah** — ความยากลำบาก, ความทุกข์ยาก, ความปวดร้าว
ที่คับแค้นที่ความชั่วซึ่งคนไว้ (สุภาษิต 1:27)

“ความทุกข์ทรมาน” — **H6695 tsugah** — ความทุกข์, ความปวดร้าว
ความบีบคั้นของศัตรูที่มีต่อจิตวิญญาณ (สุภาษิต 1:27)

“ชิน” — **H3928 limmud** — สอนแล้ว, ไขแล้ว
ความชั่วที่เรียนรู้จนกลายเป็นเหมือนผิวหนังของคนคนหนึ่งเอง (เยเรมีย์ 13:23)

“จินตนาการ” — **H3336 yetser** — จินตนาการ, กรอบความคิด, จุดมุ่งหมาย
สิ่งที่พระเจ้าทอดพระเนตรเห็นในใจมนุษย์ก่อนน้ำท่วมโลก และภายหลังน้ำท่วมโลก (Genesis 6:5; 8:21)

จุดยึดเริ่มต้น

ฮีบรู 5:14 แต่อาหารแข็งนั้นเป็นอาหารสำหรับผู้ใหญ่ คือผู้ที่เคยฝึกหัดความคิดของเขาจนสังเกตได้ว่าไหนดีไหนชั่ว
[G2556 kakos ■] [G2570 kalos ■] [G1253 diakrisis ■] [G145 aistheterion ■]

อาหารแข็ง = ผู้ใหญ่ → ผู้ที่เคยฝึกหัดความคิดของเขาจนสังเกตได้ว่าไหนดีไหนชั่ว

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า — นี่คือการจบของการศึกษาทั้งหมด ความดีและความชั่วถูกกล่าวถึงร่วมกันในพระคัมภีร์ มิใช่ว่ามนุษย์ควรจะลิ้มรสความชั่ว แต่ประสาทสัมผัสควรได้รับการฝึกฝนให้แยกแยะและปฏิเสธมัน การศึกษานี้จะพิจารณาก่อนถึงผู้คนที่กระทำความชั่ว จากนั้นถึงส่วนที่ความรู้มันได้เข้ามา และจากนั้นถึงแทนูชาที่ความชั่วได้รับการตอบสนอง)

I. ชีวิตและความดี ความตายและความชั่ว — สองสิ่งที่ตั้งไว้ต่อหน้าท่าน

A. เฉลยธรรมบัญญัติ 30:15 จงดูเถิด ในวันนี้ข้าพเจ้าได้วางชีวิตและสิ่งดี ความตายและสิ่งร้ายไว้ต่อหน้าท่าน
[H7451 ra ■] [H2896 towb ■]

ตั้งไว้ต่อหน้าเจ้าในวันนี้: ชีวิธ + ความดี → ความตาย + ความชั่ว

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า — ความชั่ว รา (H7451, evil) ถูกกล่าวถึงในฐานะสิ่งตรงข้ามกับความดี โทพร (H2896, good) ข้าแล้วข้าเล่าตลอดทั้งพระคัมภีร์ ทั้งสองสิ่งนี้ถูกวางไว้เคียงข้างกันเพื่อให้มนุษย์เรียนรู้ที่จะแยกแยะความแตกต่างระหว่างกัน เช่นเดียวกับที่ความสว่างถูกแยกออกจากความมืด)

B. มีคาห์ 3:1 และข้าพเจ้ากล่าวว่า โอ ท่านทั้งหลายผู้เป็นประมุขของยาโคบ คือบรรดาผู้ครอบครองวงศวานอิสราเอลเอ๋ย จงฟัง ท่านทั้งหลายต้องทราบความยุติธรรมไม่ใช่หรือ [H7451 ra ■] [H2896 towb ■] [H3045 yada ■] (2) ท่านทั้งหลายผู้เกลียดชังความดีและรักความชั่ว ผู้ที่ฉีกหนังออกจากประชาชนของเรา และฉีกเนื้อออกจากกระดูกของเขาทั้งหลาย ท่านทั้งหลายไม่ควรรู้จักความยุติธรรมหรือ? → ผู้เกลียดความดีและรักความชั่ว

C. สภาษิต 1:24 เพราะเราได้เรียกแล้วและเจ้าปฏิเสธ เราเหยียดมือออกและไม่มีใครสนใจ [H6695 tsuqah ■] [H6869 tsarah ■] (25) เจ้ามิได้รับรู้ในบรรดาคำแนะนำของเรา และไม่ยอมรับคำตักเตือนของเราเลย (26) ฝ่ายเราจะหัวเราะเยาะความหายนะของเจ้า เราจะเยาะเมื่อความหวาดกลัวลามกกระทบเจ้า (27) เมื่อความหวาดกลัวของเจ้ามาถึงอย่างการรกร้างว่างเปล่า และความพินาศของเจ้ามาถึงอย่างลมบ้าหมู เมื่อความซึมเศร้าและความปวดร้าวมาถึงเจ้า (28) แล้วเขาจะทูลเรา แต่เราจะไม่ตอบ เขาจะแสวงหาเราอย่างขยันขันแข็ง แต่จะไม่พบเรา

เราได้เรียก แต่เจ้าทั้งหลายไม่ยอมฟัง → เมื่อนั้นเขาทั้งหลายจะเรียกเรา แต่เราจะไม่ตอบ

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า — ความทุกข์ยาก, tsarah (H6869, ความทุกข์ยาก), มาจากรากศัพท์ที่มีความหมายว่าคับแคบ: สถานที่อันคับแคบและถูกปิดล้อมของจิตใจที่ถูกล่อลวง ความเจ็บปวดร้าว, tsuqah (H6695, ความเจ็บปวดร้าว), คือแรงกดดันของการล่อลวงนั้นเข้าไปในความมืดคับแคบนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงนำแสงสว่างแห่งความรอดของพระองค์เข้ามา หากผู้นั้นจะยอมฟัง)

D. สภาษิต 1:29 เพราะว่าเขาเกลียดความรู้ และไม่เลือกเอาความยำเกรงพระเยโฮวาห์ [H7451 ra ■] [H8085 shama ■] [H1847 daath ■] (30) เขาไม่รับคำแนะนำของเราเลย แต่กลับดูหมิ่นคำตักเตือนของเราทั้งสิ้น (31) เพราะฉะนั้นเขาจะกินผลแห่งทางของเขา และอิมด้วยกลวิธีของเขาเอง (32) เพราะการหันกลับของคนโง่จะฆ่าเขา และความเจริญของคนโง่จะทำลายเขา (33) แต่นักคนผู้ฟังเราจะอยู่อย่างปลอดภัย เขาจะอยู่อย่างสุขสงบปราศจากความคิดพรันพรึงในความชั่วร้าย"

พวกเขาเกลียดชังความรู้ + ไม่เลือกความยำเกรงพระเยโฮวาห์ → แต่ผู้ที่เชื่อฟังเราจะอยู่อย่างปลอดภัย และจะไม่มีภัยอันตราย

E. อิสยาห์ 5:20 ไรต์แกคนเหล่านั้นที่เรียกความชั่วร้ายว่าความดี และความดีว่าความชั่วร้าย ผู้ถือเอาว่าความมืดเป็นความสว่าง และความสว่างเป็นความมืด ผู้ถือเอาว่าความขมเป็นความหวาน และความหวานเป็นความขม [H2896 towb ■] [H7451 ra ■]

ไรต์ = ความชั่วร้ายว่าความดี + ความดีว่าความชั่วร้าย → ความมืดเป็นความสว่าง

II. คนที่ทำความชั่ว — สี่ลักษณะ และวิถีทางของคนชอบธรรม

A. เยเรมีย์ 4:22 "เพราะประชาชนของเราโง่เขลา เขาทั้งหลายไม่รู้จักเรา เขาทั้งหลายเป็นลูกหลานที่โง่ทึบ เขาทั้งหลายไม่มีความเข้าใจ เขาทั้งหลายทำความชั่วเก่ง แต่เขาไม่เข้าใจที่จะทำดี" [H3045 yada ■]

ทำความชั่วเก่ง + ไม่เข้าใจที่จะทำดี = ไม่รู้จักเรา

B. สภาษิต 24:8 บุคคลผู้กะแผนงานทำความชั่วเขาเรียกกันว่าคนเจ้าเล่ห์ [H2803 chashab ■]

ผู้คิดแผนการทำชั่ว = คนที่ก่อความเสียหาย

C. เยเรมีย์ 13:23 คนเอธิโอเปียเปลี่ยนวรรณของตนเองได้หรือ หรือเสือดาวเปลี่ยนลายของมัน ถ้าได้แล้วเจ้าทั้งหลายผู้ที่เคยต่อการกระทำความชั่ว จะมากระทำความดีก็ได้ [H3928 limmud ■]

ผู้ที่เคยต่อการกระทำความชั่ว = คนเอธิโอเปียเปลี่ยนวรรณของตนเอง + เสือดาวเปลี่ยนลายของมัน ไม่ได้

D. สภาษิต 4:14 อย่าเข้าไปในวิถีของคนชั่ว และอย่าเดินในทางของคนชั่วร้าย [H7451 ra ■] (15) จงหลีกเลี่ยง อย่าเดินบนนั้น เลี้ยวออกไปเสีย และจงผ่านไป (16) เพราะถ้าคนชั่วร้ายไม่ได้ทำความผิด เขาจะไม่หลับ ถ้าเขาไม่ได้ทำให้คนใดสะดุด เขาจะไม่หลับ (17) เพราะเขาจับประทานอาหารของความชั่วร้าย และดื่มเหล้าองุ่นแห่งความทารุณ

อย่าเข้าไป + จงหันเหจากทางนั้น → เพราะว่าเขาจะไม่หลับนอน เว้นแต่เขาได้กระทำความชั่วร้าย

E. สภาษิต 4:18 แต่วิถีของคนชอบธรรมเหมือนแสงอรุณ ซึ่งฉายสาดไสยยิ่งขึ้นจนเต็มวัน (19) ทางของคนชั่วร้ายก็เหมือนความมืดทึบ เขาไม่ทราบว่าเขาสะดุดอะไร

วิถีของคนชอบธรรม = แสงสว่างที่ส่องแสงเจิดจ้ายิ่งขึ้นจนเต็มวัน → ทางของคนชั่วร้าย = ความมืด

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า — นี่คือสี่ลักษณะของคนที่ทำความชั่ว พวกเขาขาดความรู้ที่จะทำความดี พวกเขาวางแผนทำร้ายผู้อื่นโดยเจตนา พวกเขาคุ้นชินกับสิ่งนั้นจนมันกลายเป็นเหมือนผิวหนังของตัวเอง ในที่สุดพวกเขาก็นอนไม่หลับเว้นแต่จะได้อ่านไบเบิล และส่วนหนึ่งของสิ่งที่พวกเขาไม่เข้าใจก็คือ พวกเขาไม่เห็นจนกว่าจะสายเกินไปว่าตนได้ทำอันตรายแก่จิตวิญญาณของตนเองมากเพียงใด)

III. เบญจบรรณ — ปฐมกาล: ต้นไม้ ความล้มลง และใจที่ชั่วร้าย

A. ปฐมกาล 2:8 พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงปลูกสวนแห่งหนึ่งไว้ในเอเดนทางทิศตะวันออก และพระองค์ได้ทรงให้มนุษย์ซึ่งพระองค์ได้ทรงปั้นมานั้นอาศัยอยู่ที่นั่น [H7451 ra ■] [H1847 daath ■] [H2896 towb ■] (9) แล้วพระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงให้บรรดาดินไม้ที่งามน่าดูและที่เหมาะสมสำหรับเป็นอาหารงอกขึ้นบนแผ่นดินโลก มีต้นไม้แห่งชีวิตอยู่ท่ามกลางสวนด้วย และมีต้นไม้แห่งความรู้ดีและชั่ว

ต้นไม้ทุกชนิดที่งามน่าดูและกินได้ + ต้นไม้แห่งชีวิต + ต้นไม้แห่งความรู้ดีและชั่ว

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า — สิ่งกระตุ้นไม้เหล่านั้น ต้นไม้ทุกต้นดีสำหรับเป็นอาหาร แล้วต้นไม้แห่งชีวิตก็ตั้งอยู่ต่างหาก และต้นไม้แห่งความรู้ดีและชั่วก็ตั้งอยู่ต่างหากเช่นกัน ต้นไม้สองต้นตั้งอยู่ท่ามกลาง และมีเพียงต้นเดียวเท่านั้นที่ถูกห้าม)

B. ปฐมกาล 2:15 พระเยโฮวาห์พระเจ้าจึงทรงนำมนุษย์ไปอยู่ในสวนเอเดนให้ทำและรักษาสวน

พระเจ้าพระยาห์เวห์ทรงนำมนุษย์นั้นไป + ให้อยู่ในสวน → เพื่อทำและรักษาสวนนั้น

C. ปฐมกาล 2:16 พระเยโฮวาห์พระเจ้าจึงทรงมีพระดำรัสสั่งมนุษย์นั้นว่า "บรรดาดินไม้ทุกอย่างในสวนเจ้ากินได้ทั้งหมด [H7451 ra ■] [H2896 towb ■] [H1847 daath ■] (17) แต่ต้นไม้แห่งความรู้ดีและชั่วเจ้าอย่ากินผลจากต้นนั้นเป็นอันขาด เพราะว่าเจ้ากินในวันใด เจ้าจะตายแน่ในวันนั้น"

บรรดาดินไม้ทุกอย่างในสวนเจ้ากินได้ทั้งหมด → แต่ต้นไม้แห่งความรู้ดีและชื่อนั้น เจ้าอย่ากินเลย → เพราะในวันที่เจ้ากินผลนั้น เจ้าจะต้องตายแน่

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า — พระเจ้าประทานมากมาย คือจากต้นไม้ทุกต้น ให้กินได้ตามใจชอบ พระองค์ทรงห้ามเพียงต้นเดียวเท่านั้น และพระบัญญัตินั้นประทานแก่ชายผู้นั้น เพราะหญิงนั้นยังไม่ได้ถูกสร้างขึ้น)

D. ปฐมกาล 3:1 งูนั้นเป็นสัตว์ที่ฉลาดกว่าบรรดาสัตว์ในทุ่งนาซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าได้ทรงสร้างไว้ มันกล่าวแก่หญิงนั้นว่า "จริงหรือที่พระเจ้าตรัสว่า 'เจ้าอย่ากินผลจากต้นไม้ทุกชนิดในสวนนี้'" [H3045 yada ■] (2) หญิงนั้นจึงกล่าวแก่งูว่า "ผลของต้นไม้ชนิดต่างๆในสวนนี้เรากินได้ (3) แต่ผลของต้นไม้ต้นหนึ่งซึ่งอยู่ท่ามกลางสวน พระเจ้าตรัสว่า 'เจ้าอย่ากินหรือแตะต้องมัน มิฉะนั้นเจ้าจะตาย'" (4) งูจึงกล่าวแก่หญิงนั้นว่า "เจ้าจะไม่ตายแน่ (5) เพราะว่าพระเจ้าทรงทราบว่ เจ้ากินผลไม้นั้นวันใด ดาของเจ้าจะสว่างขึ้นวันนั้น และเจ้าจะเป็นเหมือนพระที่รู้ดีชั่ว"

พระเจ้าตรัสว่า → งูนั้นกล่าวว่า: เจ้าจะไม่ตายแน่ + เจ้าจะเป็นเหมือนพระเจ้า รู้จักความดีและความชั่ว

E. ปฐมกาล 3:6 เมื่อหญิงนั้นเห็นว่า ต้นไม้นั้นเหมาะสมสำหรับเป็นอาหารและมันงามน่าดู และต้นไม้ต้นนั้นเป็นที่น่าปรารถนาเพื่อให้เกิดปัญหา หญิงจึงเก็บผลไม้นั้นแล้วกินเข้าไป แล้วส่งให้สามีของนางด้วย และเขาได้กิน [H3045 yada ■] [H2896 towb ■] (7) ดาของเขาทั้งสองก็สว่างขึ้น เขาจึงรู้ว่าเขาเปลือยกายอยู่ และเขาทั้งสองก็เอาใบมะเดื่อมาเย็บเป็นเครื่องปกปิดอวัยวะส่วนล่างของเขาไว้

เห็น + เก็บ + กิน + ให้ → ดาของเขาทั้งสองก็เปิดออก และรู้ว่าตนเปลือยกายอยู่

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า — ก่อนหน้านี้ไม่มีความละอายเลย ความรู้นั้นมีมาถึง และสิ่งแรกที่มันแสดงให้พวกเขาเห็นคือความเปลือยเปล่าของตนเอง ความรู้เรื่องความดีและความชั่ว โดยปราศจากฤทธิ์อำนาจที่จะต่อสู้กับความชั่วนั้น ย่อมก่อให้เกิดความละอาย)

F. ปฐมกาล 3:8 ในเวลาเย็นวันนั้นเขาทั้งสองได้ยินพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าเสด็จดำเนินอยู่ในสวน อาดัมและภรรยาของเขาซ่อนตัวจากพระพักตร์ของพระเยโฮวาห์พระเจ้าท่ามกลางต้นไม้ต่างๆในสวนนั้น [H6440 panim ■] [H7307 ruach ■]

พวกเขาได้ยินพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้า → และซ่อนตัวจากพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้า

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า — การประทับอยู่คือ panim (H6440, การประทับอยู่) หมายถึงพระพักตร์ ความไม่เชื่อฟังทำให้พวกเขาซ่อนตัวจากพระพักตร์ที่พวกเขาถูกสร้างขึ้นมาเพื่อยืนอยู่เฉพาะพระพักตร์นั้น และ "เวลาเย็นวัน" ในภาษาฮีบรูนั้น คือลมแห่งวัน)

G. ปฐมกาล 3:9 พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงเรียกอาดัมและดรัสแก่เขาว่า "เจ้าอยู่ที่ไหน" [H3372 yare ■] (10) เขาทูลว่า "ข้าพระองค์ได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ในสวน และข้าพระองค์ก็กลัว เพราะว่าข้าพระองค์เปลือยกายอยู่ ข้าพระองค์จึงได้ซ่อนตัวเสีย"

ข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ และข้าพเจ้ากลัว เพราะข้าพเจ้าเปลือยกายอยู่ → ข้าพเจ้าจึงซ่อนตัวเสีย

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า — กลัว, yare (H3372, afraid): ความกลัวครั้งแรกในพระคัมภีร์ทั้งเล่มเกิดขึ้นตามหลังการไม่เชื่อฟังครั้งแรก ความกลัวได้เข้ามาพร้อมกับความรู้เรื่องความชั่ว)

H. สดุดี 56:3 เมื่อข้าพระองค์กลัว ข้าพระองค์วางใจในพระองค์ [H982 batach ■] [H3372 yare ■] (4) ในพระเจ้า ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระวณะของพระองค์ ในพระเจ้า ข้าพระองค์วางใจอยู่ ข้าพระองค์จะไม่กลัวว่าเนื้อหนังอาจกระทำอะไรแก่ข้าพระองค์ได้

ในเวลาที่ข้าพเจ้ากลัว ข้าพเจ้าจะวางใจในพระองค์ → ข้าพเจ้าจะไม่กลัวสิ่งที่เนื้อหนังจะกระทำแก่ข้าพเจ้าได้

I. สดุดี 56:11 ในพระเจ้า ข้าพระองค์วางใจอยู่ ข้าพระองค์จะไม่กลัวว่ามนุษย์อาจกระทำอะไรแก่ข้าพระองค์ได้ [H3372 yare ■] [H982 batach ■]

วางใจในพระเจ้า = ข้าพระองค์จะไม่กลัวว่ามนุษย์อาจจะทำอะไรแก่ข้าพระองค์ได้

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า — ให้อ่านสองบรรทัดของสดุดีบทนี้เคียงกัน ตอนแรกกล่าวว่า “เมื่อเวลาที่ข้าพเจ้ากลัว ข้าพเจ้าจะวางใจ” ต่อมากล่าวว่า “ข้าพเจ้าจะไม่กลัว” ความวางใจนี้อยู่ระหว่างทั้งสอง — เจตจำนงตั้งอยู่เหนือความกลัว เพื่อพิทักษ์รักษาใจ นี่คือการตอบคำขอของอาดัมที่ว่า “ข้าพเจ้ากลัว จึงซ่อนตัวเสีย” นั่นคือ ไม่ใช่เพื่อหลบซ่อนจากพระพักตร์ แต่เพื่อวางใจในพระวอน)

J. ปฐมกาล 3:22 พระเยโฮวาห์พระเจ้าตรัสว่า "ดูเถิด มนุษย์กลายเป็นเหมือนผู้หนึ่งในพวกเราที่รู้จักความดีและความชั่ว บัดนี้เกรงว่าเขาจะมือไปหยิบผลจากต้นไม้แห่งชีวิตมากินด้วยกัน และมีชีวิตนิรันดร์ตลอดไป" [H3045 yada ■] (23) เหตุฉะนั้นพระเยโฮวาห์พระเจ้าจึงทรงให้เขาออกไปจากสวนเอเดน เพื่อทำไร่ไถนาจากที่เขากำเนิดมานั้น (24) ดังนั้นพระองค์ทรงไล่มนุษย์ออกไป ทรงตั้งพวกเครูบไว้ทางทิศตะวันออกของสวนเอเดน และตั้งดาบเพลิงซึ่งหมุนได้รอบทิศทาง เพื่อป้องกันทางเข้าไปสู่ต้นไม้แห่งชีวิต

มนุษย์กลายเป็นเหมือนผู้หนึ่งในพวกเราที่รู้จักความดีและความชั่ว → ถูกขับไล่ออกไป + ดาบเพลิง เพื่อป้องกันทางที่จะไปสู่ต้นไม้แห่งชีวิตนั้น

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า — บางสิ่งในความรู้เรื่องความดีและความชั่วนั้นให้แก่มนุษย์มากกว่าที่เขาจะได้รับได้ ความรู้ของเขาไปเกินกว่าอำนาจของเขา บัดนี้เขาสามารถรู้ความดีได้ แต่ไม่สามารถกระทำความดีได้ เขาสามารถรู้ความชั่วได้ แต่ไม่สามารถยับยั้งต่อต้านมันได้ และดาบนั้นได้เฝ้าทางแห่งต้นไม้แห่งชีวิต เพื่อว่าเขาจะไม่ได้กินและมีชีวิตอยู่ตลอดไปในสภาพที่หลงกลายนั้น)

K. ปฐมกาล 6:5 และพระเจ้าทรงเห็นว่าความชั่วของมนุษย์มีมากบนแผ่นดินโลก และเจตนาทุกอย่างแห่งความคิดทั้งหลายในใจของเขาล้วนแต่ชั่วร้ายอย่างเดียวเสมอไป [H6087 atsab ■] [H7451 ra ■] [H3336 yetser ■] (6) พระเยโฮวาห์ทรงโทมนัสที่พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์บนแผ่นดินโลก และกระทำให้พระองค์ทรงเศร้าโศกภายในพระทัยของพระองค์

บุคลิกแห่งความคิดในใจของเขา = ชั่วร้ายอยู่เป็นนิตย์ → และเป็นที่ยึดใจในพระทัยของพระองค์

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า — จินตนาการคือ yetser (H3336, imagination) สิ่งที่ถูกปั้นขึ้น คือจุดมุ่งหมายและความปรารถนาที่ก่อตัวขึ้นในใจ พระเจ้าทรงเห็นความชั่วร้าย ซึ่งเป็นผลของความชั่ว ความชั่วนั้นมาจากจุดมุ่งหมายที่ก่อตัวขึ้นในใจ และพระองค์ทรงเสียพระทัยในพระทัยของพระองค์ แม้ในเวลานี้ เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเสียพระทัย ก็เป็นเพราะความคิด ความปรารถนา และจุดมุ่งหมายที่ชั่วร้ายถูกเก็บไว้ภายใน)

L. ปฐมกาล 8:20 โนอาห์ก็สร้างแท่นบูชาแด่พระเยโฮวาห์ และเอาบรรดาสัตว์ที่สะอาดและบรรดานกที่สะอาดถวายเป็นเครื่องเผาบูชาที่แท่นนั้น [H7451 ra ■] [H3336 yetser ■] [H7381 reyach ■] [H5207 nichoach ■] [H5930 olah ■]

(21) พระเยโฮวาห์ได้ดมกลิ่นหอมหวาน และพระเยโฮวาห์ทรงดำริในพระทัยว่า "เราจะไม่สาปแช่งแผ่นดินอีกเพราะเหตุมนุษย์ เพราะว่าเจตนาในใจของเขาล้วนแต่ชั่วร้ายตั้งแต่เด็กมา เราจะไม่ประหารสิ่งทั้งปวงที่มีชีวิตอีกเหมือนอย่างที่เราได้กระทำแล้วนั้น (22) ในขณะที่โลกยังดำรงอยู่นั้น จะมีฤดูหว่านฤดูเก็บเกี่ยว เวลาเย็นเวลาร้อน ฤดูร้อนฤดูหนาว กลางวันกลางคืนต่อไป"

โนอาห์ถวายเครื่องเผาบูชา → พระเยโฮวาห์ทรงได้กลิ่นหอมที่พอพระทัย → เราจะไม่สาปแช่งแผ่นดินอีกต่อไป

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า — คำถามที่ควรค้นหาคำตอบ คือ โนอาห์รู้ได้อย่างไรว่าต้องถวายเครื่องบูชา ท่านได้ยินเสียงหรือ เครื่องบูชานั้นเกี่ยวข้องกับความสุขหรือไม่ จิตใจของมนุษย์ยังคงชั่วร้ายมาตั้งแต่ริ้วเยาว์ ถึงกระนั้น เมื่อมีการถวายเครื่องเผาบูชา องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตรัสสันติสุขในใจของท่าน ราวกับว่ามีแต่เครื่องบูชาเท่านั้นที่จะตอบสนองต่อความชั่วนั้นได้ เพราะไฟได้เผาผลาญเครื่องบูชานั้นจนหมดสิ้น จงเก็บคำถามนี้ไว้ พระคัมภีร์จะตอบคำถามนี้ที่ต้นไม้อีกต้นหนึ่ง)

ปิดท้าย

สภานิต 1:33 แต่นักคนผู้ฟังเราจะอยู่อย่างปลอดภัย เขาจะอยู่อย่างสุขสงบปราศจากความคิดพรันพริ้งในความชั่วร้าย"

[H7451 ra ■] [H8085 shama ■]

ผู้ที่เชื่อฟัง = อยู่อย่างปลอดภัย + สุขสงบปราศจากความกลัวสิ่งชั่วร้าย

1 เปโตร 2:24 พระองค์เองได้ทรงรับแบกบาปของเราไว้ในพระกายของพระองค์ที่ต้นไม้ นั้น เพื่อที่เราทั้งหลายซึ่งตายจากบาปแล้ว จะได้ดำเนินชีวิตตามความชอบธรรม ด้วยรอยเขียนของพระองค์ ท่านทั้งหลายจึงได้รับการรักษาให้หาย

[G3586 xylon ■] [G399 anaphero ■]

พระองค์เองได้ทรงรับแบกบาปของเราไว้ในพระกายของพระองค์ที่ต้นไม้ นั้น → ตายจากบาปแล้ว จะได้ดำเนินชีวิตตามความชอบธรรม + ด้วยรอยเขียนของพระองค์ ท่านทั้งหลายจึงได้รับการรักษาให้หาย

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า — คำถามเรื่องแท่นบูชาของโนอาห์ได้รับคำตอบที่นี่ โดยต้นไม้ต้นหนึ่งความรู้เรื่องความชั่วได้เข้ามา บนต้นไม้ต้นหนึ่งความชั่วนั้นได้ถูกนำออกไป เครื่องบูชาที่โนอาห์เอามาใช้นั้น พระเจ้าเองทรงจัดเตรียมไว้ คือพระองค์เอง พระกายของพระองค์เอง เครื่องบูชาเดียว ผู้ใดที่ฟังจะได้พ้นจากความกลัวความชั่ว เพราะความชั่วนั้นได้รับคำตอบแล้ว)

แบบทดสอบฝึกฝน

1. เฉลยธรรมบัญญัติ 30:15 — จงดูเถิด ในวันนี้ข้าพเจ้าได้วางไว้ต่อหน้าท่าน:

- พรและคำสาปแช่งเท่านั้น
- ชีวิตและสิ่งดี ความตายและสิ่งร้าย

c) ธรรมบัญญัติและพระบัญญัติ

2. ปฐมกาล 2:16-17 — บรรดาต้นไม้ทุกอย่างในสวนเจ้ากินได้ทั้งหมด เว้นแต่:

- a) ต้นไม้แห่งชีวิต
- b) ต้นไม้ทุกชนิดที่น่าดู
- c) ต้นไม้แห่งความรู้ดีและรู้ชั่ว

3. สุภาษิต 1:33 — ใครจะอยู่อย่างปลอดภัย และอยู่อย่างสุขสงบปราศจากความคิดพรั่นพรึงในความชั่วร้าย?

- a) แต่บุคคลผู้ฟังเรา
- ข) ผู้ที่แสวงหาเราแต่เช้า
- c) คนซื่อ, ในความเจริญของเขา

4. เยเรมีย์ 13:23 — เจ้าทั้งหลายผู้ที่เคยต่อการกระทำความชั่ว จะมากระทำความดีก็ได้ ก็ต่อเมื่อ:

- ก) พวกเขาได้รับการสอนให้ทำดี
- ก) คนเอธิโอเปียเปลี่ยนวรรณของตนเองได้ หรือเสือดาวเปลี่ยนลายของมัน
- c) ชายกระโปรงของพวกเขาส่งถูกเปิดเผย

5. ปฐมกาล 3:8 — อาดัมและภรรยาของเขาซ่อนตัวจาก:

- a) จากพระพักตร์ของพระเยโฮวาห์พระเจ้า ท่ามกลางต้นไม้ต่างๆในสวนนั้น
- b) ตามเพลงที่ทางตะวันออกของสวน
- c) เสียงของงู

6. ปฐมกาล 3:22-24 — เหตุใดพระองค์จึงทรงไล่มนุษย์ออกไป?

- a) เกรงว่าเขาจะกินผลจากต้นไม้แห่งความรู้ดีและชั่วอีก
- ข) เพราะว่างูยังอยู่ในสวนนั้น
- เกรงว่าเขาจะไปหยิบผลจากต้นไม้แห่งชีวิตมากินด้วยกัน และมีชีวิตนิรันดร์ตลอดไป

7. ปฐมกาล 8:21 — เมื่อพระเยโฮวาห์ได้ดมกลิ่นหอมหวาน พระองค์ตรัสว่าเจตนาในใจของมนุษย์นั้น:

- a) เป็นความชั่วเท่านั้นเสมอไป
- b) ชั่วร้ายตั้งแต่เด็กมา
- c) หันไปทำความดี

เฉลย: 1-b, 2-c, 3-a, 4-b, 5-a, 6-c, 7-b

การศึกษานี้แยกแยะแบบอย่างไร

→ เจ้านั้นนำมาซึ่งความสว่างอย่างไร: ต้นไม้แห่งชีวิตนั้นตั้งอยู่กลาง (ปฐมกาล 2:9) → แก่ผู้ที่มิซัยชนะ เราจะให้กินจากต้นไม้แห่งชีวิต (วิวรณ์ 2:7) ต้นไม้ที่ถูกเผารักษาไว้ด้วยดาบนั้น ได้เปิดขึ้นอีกครั้งในพระคริสต์

→ คำพูดสำคัญอย่างไร: กลิ่นหอมอันหวานแห่งเครื่องบูชาของโนอาห์ (ปฐมกาล 8:21) → พระคริสต์ทรงถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาและเครื่องพลีแด่พระเจ้าเพื่อเป็นกลิ่นหอมอันหวานขึ้น (เอเฟซัส 5:2) กลิ่นหอมที่โนอาห์ถวายนั้น พระบุตรทรงกระทำสำเร็จแล้ว

สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับท่านอย่างไร คือเขาทั้งหลายได้ซ่อนตัวจากพระที่นั่งและพระพักตร์ของพระเยโฮวาห์ (ปฐมกาล 3:8) แต่บุคคลผู้มิชอบริสสุกก็จะได้เห็นพระเจ้า (มัทธิว 5:8) และผู้รับใช้ของพระองค์จะได้เห็นพระพักตร์ของพระองค์ (วิวรณ์ 22:4) ความกลัวได้ซ่อนพระพักตร์ไว้ ความวางใจกลับฟื้นฟูสิ่งนั้นขึ้นมาใหม่ (สดุดี 56:11)

สิ่งนี้จะต้องจิตใจอย่างไร: ทุกความคิดจินตนาการในใจนั้นชั่วร้ายเท่านั้น (ปฐมกาล 6:5) → พระวอนะของพระเจ้าทรงเป็นผู้วินิจฉัยความคิดและความมุ่งหมายในใจ (ฮีบรู 4:12) สิ่งที่ทำให้พระองค์เสียพระทัยในครั้งนั้น พระวอนะก็ทรงตรวจค้นอยู่ในบัดนี้

สิ่งนี้มีความหมายต่อนิรันดร์กาลอย่างไร: ความรู้ที่ล้ำเกินกำลังของมนุษย์นั้นได้รับคำตอบด้วยประสาทสัมผัสที่ได้รับการฝึกฝนให้รู้จักแยกแยะความดีและความชั่ว (ฮีบรู 5:14) และผู้ใดที่เชื่อฟังจะได้พักสงบจากความหวาดกลัวต่อความชั่วร้าย (สุภาษิต 1:33) ความกลัวที่เข้ามาในสวนนั้นก็สงบลงในใจที่เชื่อฟัง

คุณต้องทำอะไรเพื่อจะรอด?

ดูการศึกษาพระคัมภีร์ของเรา — "ข้าพเจ้าจะต้องทำอย่างไรจึงจะรอด"

SOURCES & CREDITS

Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0).

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0); Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain).

Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1).

© SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0).